

tales of the (un)expected/
verhalen van het (on)verwachte

© iwert bernakiewicz / 1992 - 2015

Tales of the (un)expected / Verhalen van het (on)verwachte.

De kiem van dit project ligt in de tuin en huurwoning van mijn babtcha in Texas, Genk. Dit kleine paradijs verdween voor nooit gerealiseerde dromen naar aanleiding van de sluiting van de mijnen. Wat was er nu op deze plek? Alleszins het gevoel dat er ruimtelijk iets grondig ontspoord is.

De beelden zijn niet uitzonderlijk in het Belgische landschap. Iedereen die met een heldere blik de directe omgeving bestudeert zal gelijkaardige plekken herkennen. Ik heb het niet ver gezocht en heb gewerkt vanuit mijn nabijheid: twee ruimten uit mijn jeugd in Genk en enkele avond-/ochtendwandelingen vanuit het huidige thuis in Hasselt.

Bij de verkenning van plaatsen uit mijn jeugd ontdek ik het (on)verwachte: restruimten die zomaar ontstaan zijn, vanuit een schijnbare willekeur, zonder aandacht voor het bestaande of het kwetsbare: pragmatische mono-functionele ruimtes. De herinnering aan deze plekken is stevast een veel krachtiger en waardevoller beeld dan datgene wat ik in het heden aantref. Het is een ontgoocheling om plekken waar ik als kind speelde en waar familie en vrienden leefden en tuinierden verworden te zien tot non-ruimten waar sintels enkele keren per jaar auto's bergen of garage-onden het mobiele kapitaal bewaren. Veel is langzaam en willekeurig ontstaan, vanuit gedachte noodzaak. Een enkele situatie bewust vanuit grootse reconversiegedachten

en top-down planning zonder aandacht voor context of bestaand sociaal kapitaal.

Het resultaat is rauw en krachtig in zijn eerlijkheid: voor de mens als sociaal, gevoelig en denkend wezen is hier amper plaats.

Een gelijkaardige gedachte dringt zich op bij de wandelingen in Hasselt. Hele woonblokken zijn gevuld met sintels, asfalt of beton en krakkemikkige bouwsels met series poorten met tekst en uitleg: 'terrein vóór garages alleen toegankelijk voor huurders'. Bij mijn avondlijke tochten heb ik niemand kunnen spreken, een enkele keer reed een auto af of aan.

Ik denk aan de omzet die hier gerealiseerd wordt: weegt huuropbrengst op tegen vermoord binnengebied? Beperkt woonkwaliteit zich tot nabijheid van parkeren?

De foto's zijn een bewuste constructie, met een boven- en een onderwereld waarbij alles zich richt op het individu. Een paard staat erbij en kijkt ernaar hoe een gemeenschap groten-deels geveinsd wordt door het feit dat men in nabijheid naast elkaar heen leeft. Er ligt veel ruimtelijke meerwaarde voor het oprapen.

Hopelijk kan dit een serie worden van bedreigde cultuurlandschappen waar we later met een lichte huivering aan terugdenken en waarbij de herinnering aan deze plekken stevast vervangen wordt door een veel krachtiger en waardevoller beeld dan datgene wat ik in het heden aantref.

tou-3-ibcz6637-zw.jpg

TOU-ibcz6643-zw.jpg

TOU-ib290289-zw.jpg

TOU-ibcz6650-zw.jpg

TOU-ib290239-zw.jpg

TOU-ib290275-zw.jpg

TOU-p1100771-zw.jpg

<Multiple intersecting links>

TOU-ibcz0091-zw.jpg

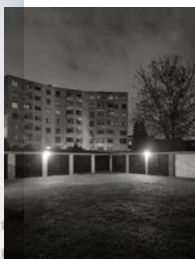
TOU-ib270128-zw.jpg

TOU-ib220054-zw.jpg

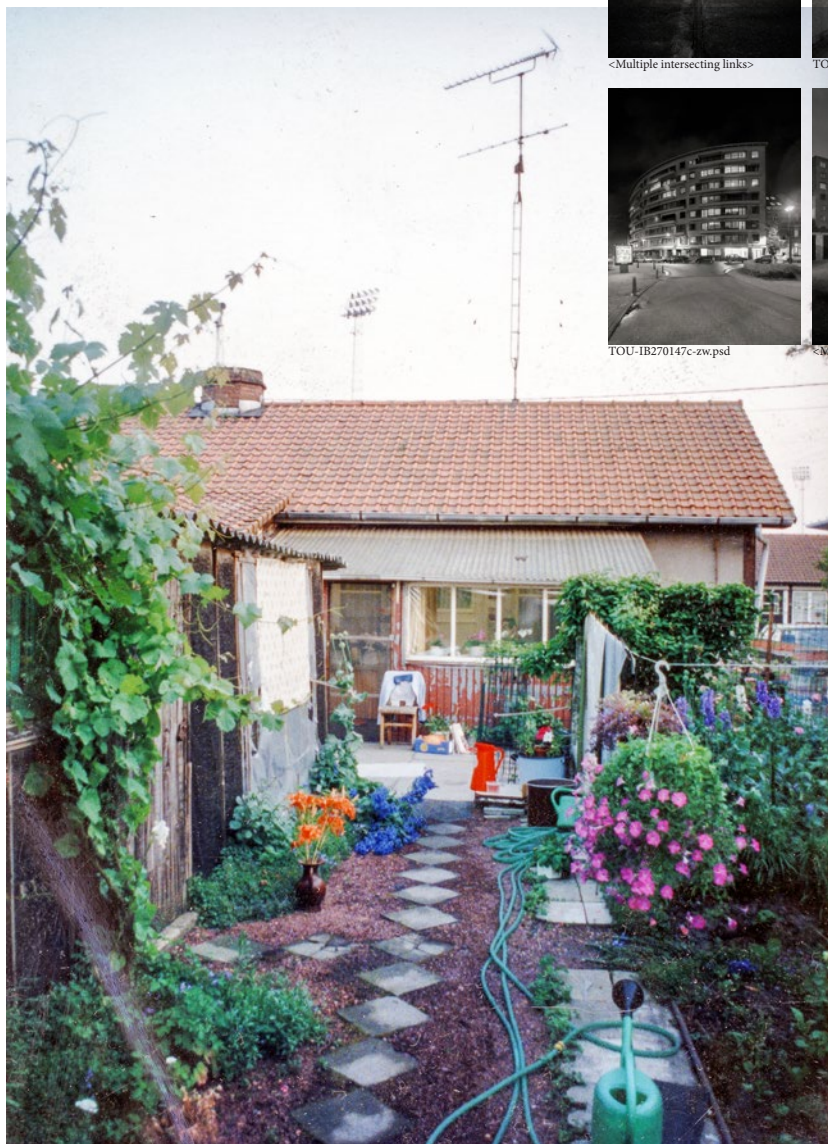
TOU-IB270147c-zw.psd

<Multiple intersecting links>

tou-5-ibcz_bs1-ibcz_05-ii.jpg

TOU-texas2.tif

contact info:

iwert bernakiewicz/ photography

peter benoitstraat 51
3500 hasselt, België

+32 (0)478 796 706

frag@ibcz.be

www.ibcz.be